

Punkt forhøjer Beskyttelsen, eller ogsaa erkender man, at man ikke kan gennemføre sine Teorier, og saa indretter man sig efter, hvad der i Øjeblikket er Landets Tarv, hvad man i Øjeblikket overfor Omverdenen staar sig bedst ved. Mit Syn i saa Henseende falder meget sammen med den højtærede Finansministers. Enten maa vi have al Beskyttelse bort, eller ogsaa ere vi nødte til at indrette os efter, hvad der i Øjeblikket findes fornuftigt.

Der var en Lov, som der i sin Tid blev gjort et stort Nummer ud af, den blev officielt udgiven for at skulle være en Imødekommen af det gamle Krav om Statsgaranti for Kreditforeningerne. Jeg sigter herved til Hypotekbankloven. Jeg vil lige straks sige, at enhver, der kunde se en Smule klart paa denne Lov, maatte være paa det rene med, at den aldeles ikke kunde opfylde de Forventninger, man fra Folketingets Side havde med Hensyn til Stimulering af Kreditforeningsobligationer. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det heller ikke var dens Opgave. Jeg ser-saaledes paa denne Lov, at den kom, fordi man under en tildækket Form vilde lave et Statslaan til at opfylde de Forpligtelser, som Staten havde paataget sig ved Gennemførelse af Tiendeloven og i Anledning af Anskaffelse af Jord til Landarbejdere. Jeg tror, at denne Hypotekbank let kunde være kommen til at gøre megen Skade ved at skabe falsk Tillid til vort hjemlige Pengemarked, en Tillid, som denne Lov ifølge sit Indhold absolut ikke kunde svare til. Jeg tror, vi maa takke de bestaaende Kreditforeninger for, at de vare saa for-sigtige ved den Lejlighed, at de vedbleve at opretholde aabne Serier, som de lod notere navnlig paa de tyske Børser i Hamborg og Berlin. Jeg tror, at hvis de ikke havde gjort det, vilde vi let lige straks have faaet en endog ret stor Kalamitet. Jeg vil, inden jeg kommer nærmere ind paa dette Spørgsmaal, sige, at denne for-rose Hypotekbanklov i Virkeligheden stod langt under den Centralkreditforening og Hypotekbank, som Estrup i Begyndelsen af 90erne foreslog, men som den Gang blev fordømt som noget, der ikke duede. Den var i Virkeligheden meget, meget bedre end den Hypotekbanklov, som Lassen fik lavet.

Det er imidlertid indlysende, at skulde Hypotekbanken kunne gøre nogen Nytte, var det netop Hovedsagen at finde den rette Mand til at styre den. Det blev for Resten udtalt ret klart af det ærede Med-

lem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ved Behandlingen af Loven, at det var Hovedsagen. Men nu er det gaaet det ærede Medlem saaledes, som det ikke sjældent gaar ham. Det er næsten altid en Nydelse at høre det ærede Medlem, naar han taler. Han har Forstand paa mange Ting, ser klart paa mange Forhold og udtrykker det paa en Maade, saa det bliver let forstaaeligt. Men der er den Skavank derved, hvad den højtærede Finansminister ogsaa sagde forleden, at hver Gang det ærede Medlem skal skride til Handling, gør han næsten altid det modsatte af, hvad han i Forvejen har sagt var saa udmærket. Saadan tror jeg ogsaa, det i nogen Grad er gaaet her. Det ærede Medlem er jo blevet kritiseret stærkt, fordi han ansatte det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) som Direktør for Hypotekbanken. Jeg tror, at allerede de Udtalelser, det ærede Medlem kom med forleden Dag, røbe, at han ikke er den rette Mand paa den rette Plads. Det forekommer mig nemlig, at de Udtalelser vare ikke ganske kloge. Det ærede Medlem gav os den meget mistrøstende Oplysning, at Hypotekbanken ikke havde flere Penge. Jeg siger, at denne Oplysning er meget mistrøstende, og det kan hænde, at den bliver meget kostbar for os, men jeg tror, den bliver dobbelt farlig, netop fordi det ærede Medlem strør den ud for alle Vinde. Jeg tror, at den Skade, der muligvis kan komme ved, at der ingen Penge er i Hypotekbanken, vil blive dobbelt følelig netop derved, at der ikke passes paa denne Hemmelighed. En Bankmand vilde have betragtet denne Kendsgerning som en Forretningshemmelighed, han vilde have sat syv Segl for, og som han maaske vilde have hvisket til Finansministeren eller Finansudvalget, men ikke ladet komme offentlig frem. Nu er det vistnok muligt, det har jeg i alt Fald hørt, at de andre Banker ere à jour med, hvorledes Hypotekbanken staar, idet den vistnok bruger at sætte sine Beholdninger hen i andre Banker. Og det taler maaske til Undskyldning for det ærede Medlems Aabenhed, om jeg saa maa sige.

Jeg vil for Resten i denne Forbindelse henstille, om der ikke kunde findes en anden Maade at anbringe Hypotekbankens Midler paa. Jeg ved, at man før har brugt at lade Pengene blive i Udlandet, indtil man efterhaanden brugte dem, jeg tror, det vilde være heldigt at finde en eller anden Form, hvorved man afskar de